ZADANIE 2.

Udowodnij, że algorytm Kruskala znajduje minimalne drzewa spinające poprzez przyrównanie tych drzew do drzew optymalnych

Po pierwsze, rozpiszmy co robi ten algorytm:

```
E' <- [] pusty zbior

C <- E

while |E'| < n + 1

e <- min(C)

if (E' + e nie ma cyklu)

E' <- E' + e

C <- C - e
```

Niech T będzie drzewem minimalnym, a E' będzie wynikiem algorytmu. Chcę pokazać, że E' jest minimalnym spinning tree. To że jest wogóle tree, to widać, elo.

Co, jeśli istnieje $e \in E' \setminus T$? Wtedy $e \cup T$ będzie miało cykle, bo T zachaczało o wszystkie krawędzie, jara jara. Czyli w ten sposób tworzymy sobie pewien cykl. Super. To teraz w T musiałam mieć jakieś inne przejście w tym cyklu, niech to będzie f. No ale miara e była mniejsza, bo inaczej to był f próbowała dołączyć przed e do E' i by nie stwierdziło, że się zacykli. Czyli graf $E' \setminus e \cup f$ będzie miał troszkę większą sumę niż E'.

Robiąc tak indukcyjnie aż nam się wszystkie wierzchołki pokryją, dojdziemy do grafu pokrywającego się z T, ale o większej mocy niż E[']. Czyli to nie mogło być tak, że takie usuwanie krawędzi faktycznie zwiększało sumę, tylko to wszystko musiało zostawać tak samo, więc suma z E['] to to samo co te sumy w międzyczasie, a one z kolei równały się sumie T.

ZADANIE 3.

Danych jest n odcinków $I_j = [p_j, k_j]$ leżących na osi OX, j = 1, ..., n. Ułóż algorytm znajdujący zbiór $S \subseteq \{I_1, ..., I_n\}$ nieprzecinających się przecinków, o największej mocy.

Mam listę P i K, odpowiednio początków i końców tych pyśków. Może jakoś od razu sobie założę, że mam dwójkę? Indeks i wartość początku/końca? wtedy mogę łatwo posortować sobie